

Afz.

Drs. J.L. Meijering
Nieuwe Boteringestraat 72
9712 PP Groningen

Tel.06-53728157
www.tangointhedark.nl

Aan: Gerechtshof Leeuwarden
Strafsector
T.a.v. mevr. J. van der Laan
Griffier
Postbus 1704
8901 CA LEEUWARDEN

Groningen, 31 augustus 2006

Klachtnr. 05/00231

Onderwerp:
Aanvullende (belastende) informatie

Ten behoeve van Uw onderzoek in verband met mijn klacht ter zake van het uitblijven van een strafvervolgning tegen C.T. van Loenen en diens echtgenote en in aansluiting op mijn **brieven van 13, 14 juni, 4 en 17 augustus 2006, doe ik U tenslotte nog toekomen:**

Twee artikelen uit het Nieuwsblad van het Noorden d.d. 10 februari 1994:

“Expert: **Van Loenen misbruikt taxatierapport**” (bijlage 1)

en

“**Dit getuigt van uitermate onzorgvuldig gedrag**” (bijlage 2)

Citaat:

“Hij is teleurgesteld dat de veelgeplaagde kunsthandelaar Cor van Loenen uit Holthe verzekeringstaxaties van de omstreden collectie van de Groninger Ploeg-schilder Altink ook voor handel gebruikt. Van der Werff baseert zich op de informatie van **twee mensen aan wie Van Loenen doeken uit het “verdachte” Altink-twaalfstal zou hebben aangeboden, met een copie van de taxaties.** Ze wisten niet dat het slechts verzekeringstaxaties waren. Dat heeft Van Loenen op de kopieën weggelaten.”

Van der Werff bevestigt in diens brief op 10 augustus 2006 eerdergenoemde gang van zaken en geeft nogmaals nadrukkelijk aan dat e.e.a. “een juiste gang van zake is, welke hij ten allen tijde onder ede kan bevestigen.”

Uit deze beide artikelen uit 1994 blijkt ook de **boze opzet van de Van Loenens** en dat er **geknoid** is met het voorlopige en ingetrokken taxatierapport van Auke van der Werff d.d. 2 augustus 1993. E.e.a. was dus **reeds bekend** en gepubliceerd **in 1994**, d.w.z vier jaren voordat ik het echtpaar Van Loenen kende c.q. van hen gehoord had. Daarmee staat ook onomstotelijk

vast, dat ikzelf onmogelijk geknoeid kan hebben met vorenvermeld taxatierapport, zoals het echtpaar in hun "conclusie van antwoord" in de civiele procedure bij de rechtbank te Assen thans beweert (bijlage 3, blz. 5). In dit verweerschrift heb ik met rode pen het aantal leugens c.q. onwaarheden vermeld. Op pagina 2 t/m 6 kom ik tot een aantal van 20!

Ook doe ik U thans toekomen een proces-verbaal van aangifte van de politie Drenthe/Wijkeenheid Midden-Drenthe op 4 juli 2005. (bijlage 4)

Van Loenen doet hierbij aangifte van smaad/smaadschrift en wil dat "Meijering en Van der Werff gestraft worden voor deze door hen gepleegde strafbare feiten."

Ook in dit proces-verbaal van aangifte gebruikt Van Loenen het door Auke van der Werff opgestelde (voorlopige) taxatierapport als bewijs van echtheid van de desbetreffende schilderijen.

Ik citeer (midden blz. 1):

"Genoemde schilderijen waren op 2 augustus 1993 reeds getaxeerd en echt bevonden door kunstmakelaar en taxateur Auke van der Werff. Hij kende er de waarde van 40.000 gulden aan toe".

Tweede citaat (onderaan blz. 1):

"Nu loopt er dus inmiddels een rechtszaak teneinde de knoop terug te draaien. Hiervoor moeten zij bewijzen dat de doeken vals zijn. **Echter deze zijn indertijd getaxeerd en echt bevonden.** Van der Werff lichtte toen in een aanbiedingsbrief zelfs toe dat hij goede ervaringen had met ons als echtpaar en dat hij op geen enkel opzicht twijfelde aan de goede trouw van mijn vrouw en mij. Onderaan het taxatierapport vermeldde hij dat dit rapport niet voor commerciële en/of juridische doeleinden gebruikt mocht worden. Dit heeft hij mij toen niet gezegd toen ik hem de opdracht gaf een taxatie uit te voeren. Ik heb dus ook het bedrag van 800 gulden niet aan hem betaald aangezien het geen volledig uitgevoerde taxatie was."

Uit deze verklaring blijkt ook, dat dit rapport (volkomen ten onrechte) nog steeds als verklaring van echtheid wordt gebruikt. Ook bevestigt Van Loenen dat hij de taxatiekosten van dit rapport, te weten 800 gulden niet heeft betaald, aangezien het geen volledig uitgevoerde taxatie was. Desalniettemin gebruikt hij nog steeds deze "niet volledig uitgevoerde taxatie".

Ook tijdens deze aangifte beweert ook hier Van Loenen weer (volkomen ten onrechte), dat de door Van der Werff in 1993 getaxeerde werken echt zijn bevonden.

Uit bovenvermelde reactie van Van Loenen kan tevens worden afgeleid, dat het Van Loenen kennelijk niet uitkwam, dat Van der Werff onderaan het rapport vermeldde, dat dit rapport niet voor commerciële en/of juridische doeleinden gebruikt mocht worden. Ik citeer:

“Dit heeft hij mij toen niet gezegd, toen ik hem de opdracht gaf een taxatie uit te voeren. Ik heb dus ook het bedrag van 800 gulden niet aan hem betaald, aangezien het geen volledig uitgevoerde taxatie was“.

Van der Werff had volgens Van Loenen kennelijk in diens optiek vorenvermelde niet mogen doen!

Samenvatting:

Er is m.i. inmiddels meer dan voldoende bewijs aangeleverd om een strafvervolging in te stellen tegen C.T. van Loenen en diens echtgenote uit Beilen.

Bewezen is dat:

- het echtpaar Van Loenen, de beklaagden, begin 1993 een aantal van 32 aan hen toebehorende en inbeslaggenomen schilderijen van de Groninger Ploeg-schilder Jan Altink van justitie terugkregen;
- **op geen enkele wijze in 1993 is komen vast te staan, dat deze schilderijen als ECHT konden worden bestempeld;**
- Cor van Loenen niet vervolgd is wegens onvoldoende aanwijzing van schuld (bijlage 5);
- bij het echtpaar Van Loenen op dat moment onder meer bekend was, dat in ieder geval de getuigen-deskundigen C. Hofsteenge uit Groningen en mevr. Smithuis uit Castricum onafhankelijk van elkaar hebben vastgesteld, dat **slechts drie van deze door justitie in beslag genomen schilderijen als goed konden worden bestempeld;**
- Mr. J. Vrakking, vice-president van de Amsterdamse rechtbank in Amsterdam in zijn vonnis stelt, dat de Van Loenens NIET aannemelijk weten te maken dat het gebruik van “andere namen” en een onduidelijk verhaal over de herkomst van de schilderijen gebruikelijk dan wel noodzakelijk is; (bijlage 6)
- het Gerechtshof in Amsterdam van oordeel is dat de goede naam en deskundigheid van eerdergenoemde Smithuis en Hofsteenge ter discussie is komen te staan door deze hele affaire.

Verder acht het hof deze zaak, vanwege de ermee gemoeide belangen van de kunsthandel en het veilingwezen “van niet gering gewicht.”

- **het echtpaar Van Loenen de seponering van hun zaak wegens onvoldoende aanwijzing van schuld, samen met het door Auke van der Werff voorlopig (en ingetrokken) taxatierapport op 2 augustus 1993 en samen met afbeeldingen van diverse schilderijen door hun ingebracht bij diverse veilinghuizen (werken zijn ingetrokken), alsmede de door justitie betaalde schadeloosstelling, heeft aangegrepen om de onder 1 genoemde schilderijen als echt te bestempelen en als dusdanig met onjuiste en misleidende informatie op de markt te brengen.**
- de heer C.T. van Loenen en diens echtgenote, in de media ook wel genoemd het “Altink-echtpaar” sinds augustus 1993 het voorlopige en ingetrokken taxatierapport van Auke van der Werff van 2 augustus 1993 gebruiken als verklaring van echtheid (garantieverklaring).
- deze rapportage door vorenvermeld echtpaar gebruikt wordt ter ondersteuning van commerciële verkooppraktijken;
- achteraf is gebleken, dat bovendien met dit rapport is geknoeid. Dit exemplaar is door mr. Schönfeld uit Assen, advocaat van het echtpaar Van Loenen, per fax verzonden aan mijn advocaat, mr.J.Bal (Trip advocaten), zodat vaststaat dat een exemplaar met deze inhoud door van Loenen aan mij ter beschikking is gesteld!!!
- achteraf is gebleken, dat het echtpaar Van Loenen onjuiste inlichtingen heeft verschaft en informatie heeft achtergehouden bij de verkoop van deze 10 schilderijen.
- zowel dhr. C.T. van Loenen als diens echtgenote mevr. C van Loenen-Exter verklaringen afleggen volkomen in strijd met de ware toedracht.
- achteraf gebleken is, dat er **in ieder geval sedert 1994 met het eerdergenoemde taxatierapport is geknoeid en dat het voorlopige, ingetrokken en geknoeide rapport door het echtpaar Van Loenen wordt ge(mis)bruikt ter ondersteuning van hun verkooppraktijken**. Tenminste twee andere personen zijn ook op deze wijze misleid, (zie publicaties Nieuwsblad van het Noorden en de schriftelijke verklaring van Auke van der Werff).
- dat de z.g.n.“ Altink-Affaire” in de jaren '90 veel stof deed opwaaien. In de periode 1991/1995 verschenen regionaal en landelijk tenminste 40 publicaties (bijlage 7).
- in vele publicaties **Van Loenen** volkomen **ten onrechte beweert**, dat alle door justitie inbeslaggenomen schilderijen echt waren. Ik citeer uit de Volkskrant d.d. 20 september 1995:

Volgens hem zijn alle indertijd te koop aangeboden Altinks “inmiddels door experts echt bevonden en in gerenommeerde collecties terechtgekomen, waaronder die van een museum” (bijlage 8).

- ook na 28 september 1995 (datum kennisgeving van niet verdere vervolging van dhr. Cor van Loenen), de naam van hem in publicaties in de media, in verband wordt gebracht met valse schilderijen van “Jan Altink”.

Ik verwijs hierbij naar bijgaand artikel uit het Nieuwsblad van het Noorden, op 7 december 2001: “ En weer waren de Altinks vals” (bijlage 9). Ik citeer:

“Een paar jaar geleden werd hij gebeld door de recherche Midden Nederland.” Of ik even wilde komen kijken. Ze hadden wat schilderijen gevonden. Dat waren mijn schilderijen. **Maar iemand had er de naam van Altink onder gezet,” aldus Van Loenen**

en

uit bijgaand artikel “Is die Altink vals? Dan gaat ie direct de etalage uit “Groninger Gezinsbode”, d.d. 27 juli 2005. (bijlage 10 incl., uitdraai internet van galerie “Aanblick” uit Groningen met daarop een viertal schilderijen van Cor Van Loenen, geb. 1942). Ik citeer:

“Ook een landschap van Johan Dijkstra is op de site te zien. Tenminste...., zelfs voor een niet al te geoefend oog doen de schilderijen vreemd aan. Is dit goed? Als er dan ook nog kond word gemaakt van werk van Cor Van Loenen, gaat er een belletje rinkelen. Dit lijkt niet goed.” En: **“het is wel erg toevallig dat er een valse Altink opduikt en Cor van Loenen in de buurt is.”**

- de officier van justitie in Assen mr. H.Suspèr mij op 22 april 2005 mondeling heeft medege-deeld – in het dat hij bijzijn van mw. C. Durville en een vertegenwoordiger van het bureau slachtofferhulp – met de huidige gegevens overtuigd was van de gepleegde oplichting door het echtpaar Van Loenen, maar dat hij **op dat moment** net onvoldoende aanwijzingen van schuld had om een nader onderzoek in te stellen.

Tenslotte

Tot slot wil ik graag nog het volgende opmerken.

Om te beslissen of u een nader onderzoek gaat instellen is terzake bewijs nodig. Ik hoef u niet uit te leggen dat ik dit begrijp. Ook u zult zich kunnen voorstellen, dat je als slachtoffer van oplichterspraktijken deze geschiedenis eindelijk wilt afsluiten. Het is in mijn leven **een zwarte bladzijde** geworden. Ik kan er nog steeds niet bij dat dit gebeurd is, terwijl ik dacht dat het echtpaar van Loenen mijn vrienden waren. Bovendien dat ik er ingetrapt ben. Als het werkelijk vrienden waren geweest hadden ze (net als ik zelf gedaan heb) deze tien schilderijen onmiddellijk teruggenomen en terugbetaald met excuses voor het ongerief. Daarmede had het echtpaar Van Loenen ook hun **“goeder trouw”** aangetoond. In het maatschappelijk verkeer doe je elkaar dit

niet aan, maar zeker als vrienden is dit uit den boze. En als deze tien schilderijen werkelijk goed zouden zijn, zoals het echtpaar Van Loenen nog steeds beweert, wat is dan voor hun het probleem om ze terug te nemen?

Het resultaat is dat zij met hun verhalen (doorspekt van onwaarheden) en door in de aanval te gaan met aangiften wegens smaad/smaadschrift proberen hun mythe in stand te houden.

Ik hoop oprecht, dat zowel de heer als mevr. Van Loenen in de toekomst blij zullen zijn met de huidige acties op zowel civiel- als strafrechtelijk terrein, dat zij tot inzicht zullen komen om zich voortaan louter en alleen met positieve dingen in het leven bezig te houden.

In ieder geval heb ik gedaan wat ik moest doen. Ik moet deze emotionele kwestie een plek in mijn leven geven. Ooit is mijn carrière bij de gemeentepolitie begonnen. Tijdens mijn opleiding werd erop “gehamerd”, dat je geen mens kan vertrouwen. In de loop van der jaren heb ik dat gelukkig afgeleerd. Helaas ben ik op dit punt weer terug bij af.

Hoewel ik er inmiddels stellig van overtuigd ben geraakt, dat een aantal van de tien schilderijen in deze zaak door de heer Van Loenen zelf zijn geschilderd en voorzien zijn van een handtekening “J.Altink”, richt de bewijsvoering zich niet op het feit of de heer Cor van Loenen wel of niet zelf de schilderijen heeft gemaakt ofwel het gaat in deze niet om de ontmaskering van de maker, de vervalser. Neen, het gaat hier puur om de oplichterspraktijken van zowel de heer als mevrouw Van Loenen aan te tonen.

Als deze affaire ten einde is hoop ik een bijdrage te kunnen leveren, dat er van overheidswege dwingende maatregelen worden getroffen om een zaak als deze te voorkomen en dat ons zuivere culturele erfgoed ook voor de toekomst wordt beschermd. Dit geldt in dit geval in het bijzonder ter nagedachtenis aan de inmiddels overleden oud-leden van de kunstkring de “Groninger Ploeg”. Zelf ben ik van jongs af aan een verzamelaar. Mede door deze affaire ben ik volledig gestopt met het verzamelen van schilderijen. Inmiddels heb ik mijn verzameling van de hand gedaan en deels geschonken aan goede doelen (bijlage 11). Door de handelswijze van het echtpaar Van Loenen ben ik in grote problemen geraakt. Met name de psychische schade die hierdoor wordt veroorzaakt, is erg groot. Ik ben door het gedrag van het echtpaar Van Loenen zonder meer in mijn eer en goede naam aangetast. Het is m.i. een “schandvlek”, een “plaag”, die onmiddellijk gestopt moet worden. Daarvoor is **nader onderzoek noodzakelijk!! Ik hoop ook, dat andere gedupeerden zich zullen melden bij politie/justitie.** Ook ben ik van mening, dat er van overheidswege dwingende maatregelen getroffen moeten worden om de koper te beschermen tegen malafide praktijken. Ik ga er vanuit, dat ik in de civiele procedure zonder meer in het gelijk wordt gesteld. Ik ben voornemens een deel van de te verwachten schadeloosstelling beschikbaar te stellen voor een nog op te richten fonds ter bescherming van ons culturele erfgoed, in het bijzonder de “Groninger Ploeg”.

Ik hoop ook – en dat vertrouwen is nog steeds aanwezig – dat er in ons rechtssysteem geen sprake is van ongelijkheid.

Immers als de Nederlandse staat wordt opgelicht is bij wijze van spreken het halve land in rep en roer, wordt alles uit de kast gehaald om de onderste steen boven water te krijgen, parlemen-

taire enquêtes en voor de burger live te volgen voor de t.v.-schermen. Ik denk hierbij aan de z.g.n. bouwfraude.

Toch ben ik blij, dat ik in een vrij en democratisch land leef, waar ik de gelegenheid krijg om mij te uiten. Een bevoorrechte positie t.o.v. veel andere aardbewoners.

Blijft de vraag, waarom het echtpaar Van Loenen zo hardnekkig blijft volharden in hun leugens. Het kan zijn, dat hij samen met zijn echtgenote, mevr. Corrie Van Loenen-Van Exter wil bewijzen, dat hij beter kan schilderen dan de inmiddels legendarische Groninger schilder Jan Altink.

Dat de heer Cor van Loenen uit Beilen buitengewoon getalenteerd is en onder meer mooi kan schilderen is niet ter discussie, daarover zijn zowel vriend als vijand het eens.

Mocht U besluiten om terzake géén nader onderzoek in te stellen, betekent dit m.i. op z`n minst een vrijbrief voor diegenen die zich bezighouden met “valse” kunst. Dit staat dan in schril contrast, met de visie van ons huidige kabinet, waarin waarden en normen hoog in het vaandel staan!

Alleen de heer Cor van Loenen en mevr. Van Loenen kunnen antwoord geven op de vele vragen die rijzen. Hen resteert nog tijd om in het reine te komen en schoon schip te maken.

Het leven heeft immers zoveel moois in zich, maar is ook helaas van een zo`n korte duur.

De klager,

Johan Meijering

Bijlagen brief aan Gerechtshof Leeuwarden, Strafssector, d.d. 31.08.2006

- 1 Artikel uit het Nieuwsblad van het Noorden
d.d. 10 februari 1994:
“Expert: Van Loenen misbruikt taxatierapport”
- 2 Artikel uit het Nieuwsblad van het Noorden
“Dit getuigt van uitermate onzorgvuldig gedrag”.
- 3 “Conclusie van antwoord”, civiele procedure rechtbank Assen
- 4 Proces-verbaal van aangifte politie Drenthe Wijkeenheid Midden-Drenthe d.d. 4 juli 2005.
Aangifte door van Loenen wegens smaad/smaadschrift tegen Van der Werff en Meijering
- 5 Kennisgeving van niet verdere vervolging wegens **onvoldoende** aanwijzing van schuld.
Arrondissementsparket te Amsterdam
Parket nr. 13.005710.92
28 september 1995

- 6 Samenvatting van 34 publicaties uit het Nieuwsblad van het Noorden
Periode 25 mei 1991 t/m 7 december 2001
- 7 “Altink-affaire” publicaties 1991-1995
- 8 Artikel Volkskrant d.d. 20 september 1995
- 9 **“En weer waren de Altinks vals”**.
Artikel uit het Nieuwsblad van het Noorden,
7 december 2001, blz. 21
- 10 **“Is die Altink vals? Dan gaat ie direct de etalage uit”**. Artikel “Groninger Gezinsbode”
+ uitdraai internet Galerie “Aanblick”
woensdag 27 juli 2005, pagina 9
- 11 Brieven van schenkingen particuliere kunstcollectie van Drs. J.L. Meijering t.b.v. diverse goede doelen.